

23. sz. Egyezmény

a tengerészek repatriálásáról

Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1926. június 7-én kilencedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a tengerészek repatriálásának tárgyában, - amely kérdés az ülészak napirendjének első pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1926. június 23-án, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „A tengerészek repatriálásáról szóló 1925. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény minden tengerjáró hajóra vonatkozik, mely a jelen Egyezményt ratifikáló tagállamok valamelyikének országában van bejegyezve, illetve az ilyen hajók tulajdonosaira, üzemeltetőire és tengerészeire.

2. Nem vonatkozik az alábbiakra:

- (a) hadihajókra,
- (b) kereskedelemben részt nem vevő kormányzati tulajdonú hajókra,
- (c) a parti kereskedelemben résztvevő hajókra,
- (d) jachtokra,
- (e) hagyományos indiai hajókra,
- (f) halászhajókra,

100 bruttóregiszter tonnánál vagy 300 köbméternél kisebb hajókra, sem pedig a hazai kereskedelmi hajókra, a nemzeti törvények által az ezen kereskedelem céljaira külön szabályzatban meghatározott tömeghatárnál kisebb hajókra a jelen Egyezmény elfogadásának napján.

2. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából az alábbi kifejezések az itt meghatározott módon értendők:

- (a) a “hajó” kifejezés vonatkozik bármely olyan hajóra vagy vízi járműre, akár állami, akár pedig magántulajdonban van, és amely üzemszerűen vesz részt tengeri hajózásban;

- (b) a “tengerész” kifejezés vonatkozik minden olyan személyre, akit bármely minőségben bármely hajó fedélzetén alkalmaznak vagy foglalkoztatnak, és aki szerepel a létszámjegyzékben. Nem vonatkozik a hajóvezetőkre, révkalauzokra, kiképzőhajón levő kadétokra és diákokra és megfelelően szerződött tanoncokra, tengerész matrózokra és egyéb, tartós kormányszolgálatban álló személyekre;
- (c) a “hajóvezető” kifejezés a révkalauz kivételével vonatkozik minden olyan személyre, aki a hajó parancsnokságát ellátja, illetve azért felelősséggel tartozik;
- (d) a “hazai kereskedelmi hajó” kifejezés olyan hajóra vonatkozik, mely egy adott ország és a szomszéd ország kikötője közötti kereskedelemben vesz részt a nemzeti törvények szerinti földrajzi határokon belül.

3. cikk

1. Bármely tengerész, aki szerződése ideje alatt vagy annak lejártakor kiköt, követelheti, hogy vigyék vissza saját országába vagy azon kikötőbe, ahol szerződötték vagy azon kikötőbe, amelyben az út megkezdődött, a nemzeti törvények szerint, melyeknek tartalmazniuk kell a helyzet kezeléséhez szükséges rendelkezéseket, beleértve annak meghatározását is, hogy ki fedezze a repatriálás költségeit.

2. Egy tengerész akkor tekintendő megfelelő módon repatriáltnak, ha számára alkalmas munkát kapott egy olyan hajón, mely az előző bekezdésben megjelölt úticélok valamelyike felé tart.

3. Egy tengerész akkor tekintendő repatriáltnak, ha abban az országban tették partra, amelybe tartozik vagy abban a kikötőben, amelyben szerződötték vagy egy szomszéd kikötőben vagy abban a kikötőben, melyben az út megkezdődött.

4. A saját országától eltérő országban szerződött tengerész olyan feltételek mellett jogosult a repatriálásra, amilyeneket a nemzeti törvények előírnak, vagy, ha ilyen országos szintű jogszabályok nincsenek, úgy a megállapodásban foglalt feltételek mellett. Az előző bekezdések azonban vonatkoznak azon tengerészekre, akiket saját országuk valamely kikötőjében szerződttettek.

4. cikk

A repatriálás költségét nem a tengerész köteles állni, ha idő előtti partra szállása az alábbi okok valamelyike miatt történt:

- (a) a hajón teljesített szolgálat közben elszenvedett sebesülés vagy
- (b) hajótörés vagy
- (c) olyan betegség, mely nem a saját szándékos cselekedetének vagy hibájának következménye vagy
- (d) szolgálataitól való felmentés, amelyért nem vonható felelősségre.

5. cikk

1. A repatriálás költségei tartalmazzák az utazási költséget, illetve a tengerész szállással és étkezéssel kapcsolatos költségeit az utazás során. Tartalmazzák továbbá a tengerész ellátási költségeit is a megérkezésére kijelölt időpontig.

2. Ha egy tengerészt a személyzet tagjaként repatriálnak, az út alatt végzett munkáért javadalmazás illeti meg.

6. cikk

A hajó bejegyzése szerinti ország állami hatósága felelős a személyzet bármely tagja repatriálásának felügyeletéért és, ha szükséges, e személy költségtérítésének előzetes megfizetéséért a jelen Egyezmény hatálya alatt álló esetekben, az illető személy nemzetiségére való tekintet nélkül.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Csak azon tagállamokra nézve kötelező erejű, melyek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját nyilvántartásba vették.

9. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles erről értesíteni. Köteles a tagállamokat azon ratifikációkról is értesíteni, melyekről később, a Szervezet más tagjaitól szerez tudomást.

10. cikk

A 8. cikk rendelkezései szerint minden tagállam, mely a jelen Egyezményt ratifikálta, vállalja, hogy 1928. január 1-nél nem később hatályba lépteti az 1., 2., 3., 4., 5. és a 6. cikkek rendelkezéseit is, és megfelelő intézkedéseket fogantatosít annak érdekében, hogy ezen rendelkezéseknek érvényt szerezzen.

11. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 35. cikke értelmében alkalmazza a jelen Egyezményt gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira.

12. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójához egy nyilvántartásba vétel céljából eljuttatott nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás egy évvel azután válik hatályossá, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal azt nyilvántartásba vette.

13. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa minden tíz évben legalább egyszer jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

14. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.